

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

Nr. 29. Udgivet 6te Juli. **1893.**

Lov

indeholdende Forandring i de om Ægtefælslysning
gældende Bestemmelser.

1 Juli.
No. 1.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Storthings Beslutning af 5te Juni dette Aar,
saalydende:

Bestemmelserne i N. L. 2—8—4 og 3—18—10, ifølge
hvilke Lysning fra Prædikestolen skal være foregaaet tre Søndage,
inden Ægtevielse finder Sted, forandres derhen, at saadan Lysning
kun kræves foretaget én Gang.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage
og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets
Segl.

Givet paa Drottningholms Slot den 1ste Juli 1893.

Oscar.

(L. S.)

Ernst Møgfeldt.

Lehmann.

1 Juli.
No. 2.

Lov

indeholdende Tillæg til Lovgivningen om det
beneficerede Gods.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Storthings Beslutning af 29de Mai dette Aar,
saalydende:

De Rettigheder, som i Lov om det beneficerede Gods af 20de
August 1821 og de sig til samme sluttende senere Love er tilstaaet
Leilendinger og deres Livsarvinger, skal ogsaa tilkomme andre
Brugere paa Livstid og deres Livsarvinger.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved an-
tage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og
Rigets Segl.

Givet paa Drottningholms Slot den 1ste Juli 1893.

Oscar.

(L. S.)

Ernst Moxfeldt.

Lehmann.

1 Juli.
No. 3.

Lov

indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lovgivningen
om Pensionskassen for Statens Bestillingsmænd.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Storthings Beslutning af 21de Juni dette Aar,
saalydende:

§ 1. Den under Statens Garanti staaende Pensionskasse for
Statens Bestillingsmænd udvides til ogsaa at kunne omfatte Embeds-
mænd. Den benævnes Pensionskassen for Statens Tjenestemænd.

Pensionskassen skal herefter deles i en ældre og en yngre
Afdeling. Den ældre Afdeling omfatter de Medlemmer, hvis Ind-
studspligt allerede er indtraadt, forinden nærværende Lov træder i

Kraft; i den yngre Afdeling optages de, der senere bliver forpligtede til at gjøre Indstud. 1 Juli.
No. 3.

Pensionskassens yngre Afdeling deles i en Indstyderklasse og en Pensionistklasse.

Saa vel for den ældre som for hver af den yngre Afdelings klasser holdes der særskilte Regnskaber.

§ 2. For ethvert Medlem af Pensionskassens yngre Afdeling skal der, saalænge han er Indstyder, føres særskilt Konto i Indstyderklassens Regnskaber. Paa hver saadan Konto opføres vedkommende Medlems Indstud samt Renter og Arv efter Bestemmelserne i nedenstaaende §§ 3 og 4.

De ovennævnte personlige Konti fordeles i Aarsklasser efter Indstydernes Fødselsaar.

§ 3. Paa enhver Indstyders Konto opføres ved hvert Aars Udgang Rente af de ved samme Aars Begyndelse indestaaende Beløb efter en af Bestyrelsen fastsat Rentefats, der kan være indtil $\frac{1}{4}$ Procent lavere end Aarets effektive Rentefats. Denne Rentefod beregnes ved at sammenholde Aarets Renteindtægt af den yngre Afdelings samlede Fonds med Fondenes samlede Beløb ved Aarets Begyndelse, tillagt Halvdelen af den Indtægt og fradraget Halvdelen af den Udgift, som Fondene har haft i Aarets Løb.

Rente beregnes kun af Kontobeløbenes hele Kroner og afrundes til nærmeste Tiøre. Ingen Rente svares af Indstud, der er gjorte i Aarets Løb.

§ 4. Paa enhver Indstyders Konto opføres ved hvert Aars Udgang Arv efter Aarets Arvprocent, afrundet til nærmeste Tiøre.

Til Bestemmelse af Arvprocenten fordeles Aarsklasserne (§ 2) i følgende Grupper:

1ste Gruppe	omfatter Aarsklasserne	15—29	Aar.
2den Do.	—	30—39	—
3die Do.	—	40—49	—
4de Do.	—	50—59	—
5te Do.	—	60—69	—

De inden hver af disse Grupper ved Dødsfald i Aarets Løb ledigblevne Kontobeløb sammenholdes med Gruppens samlede Kontobeløb ved Aarets Begyndelse, og deraf beregnes Gruppens Arvprocent for Aaret, efter hvilken Procent Arv tilskrives enhver af de til Gruppen hørende Indstyderes Konti.

Arv tillægges ikke Indstud, der er gjorte i Aarets Løb.

§ 5. Naar Pensionsret indtræder for et Medlem af Pensionskassens yngre Afdeling, afluttes hans Konto i Indstyderklassen, og dens paalydende Beløb ved Aarets Begyndelse, tillagt Renter efter den for foregaaende Aar fastsatte Rentefats (§ 3) for det indtil Afslutningen forløbne Antal hele Maaneder samt de i Aarets Løb gjorte Indstud, overføres til Pensionistklassen, hvor det omsættes til

1 Juli. strax begyndende Pension efter de Pensionstabeller, der er gjældende
No. 3. ved hans Indtrædelse i denne Klasse.

Hvis Kontobeløbet er mere end tilstrækkeligt til Erhvervelse af en Pension, svarende til to Trediedele af Tjenestemandens, som saadan havde Indtægter (jfr. Lov af 31te Mai 1873 § 4), skal det overskydende Beløb efter hans Valg enten — helt eller delvis — anvendes til Erhvervelse af forøget Pension eller kontant stilles til hans Raadighed.

§ 6. For den yngre Afdelings Pensionistklasse beregnes særegne Pensions- og Opgjørstabeller af Pensionskassens Bestyrelse paa Grundlag af den Dødelighedstabel og Rentefod og ved Hjælp af den Beregningsmaade, som af Kongen med Storthingets Samtykke bestemmes.

Paa samme Maade kan de ovennævnte Tabeller undergives Forandring, saafremt Dødelighedsforhold eller Rentefod skal undergaa saadan Forandring, at Omregning findes paatrævet.

§ 7. Det i Lov af 31te Mai 1873 § 9 omhandlede Opgjør afgives hvert femte Aar særstilt for Pensionskassens ældre Afdeling og for den yngre Afdelings Pensionistklasse ved Hjælp af de til enhver Tid for hver af dem gjældende Opgjørstabeller.

Samtidig med dette Opgjør afgives Oversigt over Regnskabet for den yngre Afdelings Indskyderklasse samt Opgave over den blandt Pensionskassens samtlige Medlemmer indtil Jemaarets Udgang stedfundne Dødelighed.

§ 8. Nærværende Lov træder i Kraft fra 1ste Januar næste Aar.

Fra samme Tid bortfalder den i Lov af 31te Mai 1873 § 2, jfr. Lov af 18de Mai 1876 § 3, fastsatte Grænse for højeste Indstud.

Ligeledes skal fra samme Tid den i Lov af 31te Mai 1873 § 2, jfr. Lov af 18de Mai 1876 § 4, givne Bestemmelse om, at Indstuddene fortsættes, indtil Pensioneringen begynder, ikke være til Hinder for, at Indstuddene efter Storthingets Bestemmelse kan indbetales i et vist Antal Aar.

De øvrige Bestemmelser i Lovene af 31te Mai 1873 og 18de Mai 1876 bliver fremdeles gjældende ogsaa for Pensionskassens yngre Afdeling, forsaavidt de ikke staar i Strid med denne Lov.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Drottningsholms Slot den 1ste Juli 1893.

Oscar.

(L. S.)

Ernst Mogsefeldt.

Lehmann.

L o v

4 Juli.

om Forfatterret og Kunstnerret.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu samlede ordentlige Storthings Beslutning af 16de Juni dette Aar, saalydende:

1ste Afsnit.

Om Forfatterretten.

Kap. 1.

Forfatterrettens Stiftelse, Indhold og Gjenstand.

§ 1. En Forfatter har med de af denne Lov følgende Indskrænkninger udelukkende Ret til at offentliggjøre sit Skrift ved Afskrivning, ved Mangfoldiggjørelse ad mekanisk eller kemisk Veie, ved dramatisk — herunder ogsaa mimisk — Opførelse eller ved Oplæsning eller anden ved Sprogets Hjælp foretagen Gjengivelse.

Offentlig Oplæsning eller Fremførelse af et udgivet Værk, der ikke har Karakteren af dramatisk Opførelse, er dog tilladt, dersom Forfatteren ikke paa Titelsbladet eller foran Værket har forbudt saadant.

§ 2. Ligeledes har Forfatteren udelukkende Ret til paa hvilken som helst Maade at offentliggjøre:

- a. mundtlige Foredrag;
- b. musikalske Kompositioner; offentlig Udførelse af udgivne musikalske Kompositioner, der ikke har Karakteren af dramatisk Opførelse, er dog tilladt, medmindre Komponisten paa Titelsbladet eller foran Værket har forbudt saadan Udførelse;
- c. matematiske, geografiske, topografiske, naturvidenskabelige, tekniske og lignende Tegninger og grafiske eller plastiske Afbildninger, der efter sit Hovedoie med ikke er at anse som Kunstværker.

§ 3. Udgiiverne af Aviser og andre periodiske Værker eller af Værker, der bestaar af selvstændige Bidrag fra forskellige Medarbejdere, har samme udelukkende Ret til Offentliggjørelse af det samlede Værk, som tilkommer Forfattere.

Forfatteren af det enkelte Bidrag bevarer, hvis ikke andet er vedtaget, Forfatterretten til dette.

§ 4. Ingen Oversættelse af et Værk fra Skriftsproget til en af dets Mundarter eller omvendt eller fra en Mundart til en anden — i hvilken Henseende Norsk, Svensk og Dansk betragtes som Mundarter af samme Sprog — maa offentliggøres uden Samtykke af den, hvem Forfatterretten tilkommer.

4 Juli.

Udgives et Værk samtidig eller dog i Løbet af 1 Aar lovlig paa flere Sprog, maa ingen Oversættelse af det til noget af disse Sprog offentliggøres uden Samtykke af den, hvem Forfatterretten tilkommer.

Jøvrigt maa ingen forinden 10 Aar efter Udløbet af det Aar, i hvilket det originale Værk først er udkommet, uden Samtykke af den, hvem Forfatterretten tilkommer, offentliggjøre en Oversættelse af Værket.

Ved Værker, der udkommer i Leveringer, regnes ovennævnte Frister af henholdsvis 1 og 10 Aar fra Udgivelsen af Originalværkets sidste Levering. Ved Værker, der bestaar af flere med Mellemrum udgivne Bind, saa vel som ved Meddelelser eller Hefter, der udgives af literære eller videnskabelige Selskaber eller af Enkeltemænd, bliver hvert Bind, hver Meddelelse eller hvert Hefte med Hensyn til Beregningen af de nævnte Frister at betragte som et særskilt Værk.

§ 5. Med de af Bestemmelserne i foregaaende Paragraf følgende Indskrænkninger har den, der oversætter et Værk fra et andet Sprog, for sin Oversættelses Bedkommende samme Ret som en Forfatter.

§ 6. Naar et Værk er forfattet af flere, uden at hver enkelt's Bidrag udgjør et selvstændigt Hele, udkræves samtlige Forfattere's Samtykke til den første Offentliggørelse, forsaavidt det ikke forud for Udarbejdelsen udtrykkelig eller stiltiende er givet. Det samme gælder, naar der er Spørgsmaal om at offentliggjøre Værket paa anden Maade, end det tidligere er skeet, j. Ex. ved Opførelse istedetfor ved Trykning eller omvendt.

Naar Forfatterretten til et Værk ved Arv er overgaaet til flere i Forening, tilkommer Retten til at tage Bestemmelse om den første Offentliggørelse eller om Offentliggørelse paa anden Maade, end det tidligere er skeet, den hvem Forfatteren ved Testament har tillagt denne Ret. Hvis ingen saadan Bestemmelse er truffen, tilkommer Retten hans efterlevende — ikke fraskilte eller fraseparerede — Ægtefælle eller, hvor en saadan ikke findes, alle hans Arvinger i Forening, hvis enstemmige Samtykke i saa Fald udkræves.

Naar Offentliggørelse lovlig har fundet Sted, kan enhver af de flere Forfattere eller Arvinger, hvis ikke andet er vedtaget — eller for Arvingernes Bedkommende fastsat ved gyldigt Testament — fordre Værkets fornøvede Offentliggørelse paa samme Maade.

Er Retten til Offentliggørelse ved Overdragelse eller Retsforfølgning overgaaet til flere i Forening, kan enhver af de berettigede kræve Værket offentliggjort.

Er der Uenighed om, paa hvilken Maade eller under hvilke Betingelser Offentliggørelsen skal ske, samt naar ingen Erklæring herom kan faaes fra en af de berettigede, kan enhver af disse indbringe Sagen for Kristiania Byret. Finder Retten, at de under

Sagen fremkomne Oplysninger ikke giver fyldestgørende Veiledning 4 Juli.
til Bedømmelse af, hvilken Offentliggjorelsesmaade der bør vælges,
har den paa egen Haand gennem sagtyndigt Skjøn eller paa anden
Maade at fremskaffe de til Spørgsmaalets Afgjorelse fornødne Op-
lysninger.

Den ved Offentliggjorelsen erhvervede Indtægt fordeles efter
det mellem de berettigede bestaaende Retsforhold. Har de flere For-
fattere af et Værk ikke aftalt, i hvilket Forhold hver af dem skal
være delagtig i Forfatterretten, ansees de som ligeberettigede.

§ 7. Ved dramatisk-musikalste Værker samt Musikværker,
til hvilke der hører Text, kommer Reglerne i § 6 til Anvendelse,
forsaavidt angaar den samlede Opførelse, Udførelse eller Udgivelse
af Text og Musik.

Særskilt Offentliggjorelse af Texten og Musiken kan henholds-
vis Textforfatteren og Musikkomponisten paa egen Haand idærk-
sætte.

Tilsvarende Regler gjælder for Balletter, Pantomimer og
lignende Værker, til hvilke særskilt Musik hører.

§ 8. Love, administrative Rundgjorelser, Domme samt andre
offentlige Aktstykker er ikke Gjenstand for Forfatterret.

Det samme gjælder om skriftlige og mundtlige Forhandlinger
i konstitutionelle, kommunale, kirkelige eller andre offentlige Repre-
sentationer, i Retterne samt ved offentlige politiske og lignende For-
handlingsmoder.

Kap. II.

Forfatterrettens Overgang til andre m. m.

§ 9. Forfatteren kan overdrage Retten til Offentliggjorelse
af sit Værk helt eller delvis.

Overdragelse af Ret til Offentliggjorelse paa en bestemt
Maade (Trykning, Opførelse o. l.) hjemler ikke Erhververen Ret
til Offentliggjorelse paa anden Maade eller til at foranstalte eller
tillade Oversættelser eller Bearbejdelser.

Erhververen er uberettiget til uden Forfatterens Samtykke
at offentliggjøre Værket i forandret Skikkelse.

Hvis ikke andet er vedtaget, er Forlæggeren uberettiget til at
offentliggjøre mere end 1 Oplag, der udenfor de i § 3, første
Stykke nævnte Tilfælde ikke maa overstige 1 000 Exemplarer.

Saa længe det overdragne Oplag ikke er udsolgt, er Forfatte-
ren uberettiget til at foranstalte nyt Oplag.

Naar Forfatteren eller Forlæggeren uberettiget foranstalter
nyt Oplag, eller naar Forlæggeren lader det overdragne Oplag af-
trykke i et større Antal Exemplarer, end han er berettiget til, kom-
mer de i §§ 16, 17 og 19 om ulovlig Mangfoldiggjorelse fore-
skrevne Regler til Anvendelse.

4 Juli.

§ 10. Den, hvem en Forfatter har overdraget Ret til Opførelse af et dramatisk — herunder ogsaa mimisk — eller et dramatisk-musikalsk Værk eller Ret til offentlig Udførelse af et Musikværk, er i Mangel af anden Aftale berettiget til at opføre eller udføre Værket overalt og saa ofte han vil, men kan ikke overdrage denne Ret til andre.

Saaдан Overdragelse skal, hvor ikke andet er vedtaget, ikke være til Hinder for, at Forfatteren kan overdrage lignende Ret til andre eller selv lade Værket opføre eller udføre.

Endvidere skal det, selv om en udelukkende Ret til Opførelse eller Udførelse er overdraget nogen, staa Forfatteren og hans Arvinger, men ikke andre, der maatte være indtraadte i hans Ret, frit for at overdrage andre Opførelses- eller Udførelsesret eller selv lade Værket opføre eller udføre, hvis den, hvem den udelukkende Ret var overdragen, i 5 paa hinanden følgende Aar ikke har bragt Værket til offentlig Opførelse eller Udførelse.

§ 11. Ved Forfatterens Død kommer Arvelovgivningens almindelige Regler til Anvendelse paa hans Ret.

Med Hensyn til Værker, der ikke i Forfatterens levende Live er offentliggjorte, kan han ved Testament bestemme, at Offentliggjørelse ikke maa finde Sted før en vis Tid — dog ikke over 50 Aar — efter hans Død, samt hvem der skal være berettiget til at paase Overholdelsen af en saadan Bestemmelse.

Bestemmelserne i Lov om forsvundne og andre fraværende Personer af 12te Oktober 1857 kommer ogsaa til Anvendelse paa Forfatterretten.

Naar et Værk er forfattet af flere, uden at hver enkelt's Bidrag udgjør et selvstændigt Hele, gaar den enkelte Medforfatter's Ret, hvis han dør uden Arvinger og uden at have afhændet sin Ret, over paa Medforfatterne eller dem, der er indtraadte i disses Ret, dog med Forbehold af Kreditorernes Ret efter § 12.

Naar iøvrigt efter Forfatterens Død ingen til Forfatterretten berettiget Person findes, staa Retten til Offentliggjørelse af Værket aaben for alle.

§ 12. Saalænge et Værk ikke er offentliggjort ved Udgivelse eller offentlig Opførelse eller Udførelse, kan Forfatterens eller hans Arvingers Kreditorer ikke ved nogen Art af sælles eller særskilt Retsforfølgning erhverve Udgang til at offentliggjøre det eller til at raade over Forfatterens Manuskript.

Seller ikke kan Forfatterens Kreditorer paa saadan Maade i hans levende Live erhverve Retten til fornyet Offentliggjørelse af et allerede offentliggjort Værk, hvorimod efter hans Død den Ret til saadan fornyet Offentliggjørelse, der er tilfaldt hans Arvinger eller vilde have tilfaldt dem, hvis han havde efterladt sig Arvinger, indgaar i hans Dødsbos Masse og saaledes i Tilfælde bliver at

anvende til Fyldestgjørelse af hans Kreditorer paa samme Maade 4 Juli.
som hans øvrige Efterladenskaber.

Kap. III.

Krænkelser af Forfatterretten og Ansvarer herfor.

§ 13. Den en Forfatter eller andre ifølge denne Lov tilkomme Eueret til Offentliggjørelse af et Værk kræntes ikke blot ved uforandret Gjengivelse af Værket, men ogsaa ved saadanne Gjengivelser, ved hvilke der er foretaget Forkortelser, Tillæg eller Omarbejdelser — derunder Dramatisering eller anden Oversførelse fra en literær eller kunstnerisk Form til en anden —, naar Bearbejdelsen ikke er af saadan Bestaenhed, at et væsentlig nyt og selvstændigt Værk herved er frembragt.

§ 14. Som Krænkelse af Forfatterretten ansees ikke:

- a. Optagelse af enkelte af tidligere udgivne Værker uddragne Stykker i et større Hele, som efter sit Hovedindhold er et selvstændigt Værk;
- b. lignende Afbenyttelse, naar 10 Aar er hengaaede efter Udløbet af det Aar, i hvilket det benyttede Værk først udkom, i Samlinger, der af forskjellige Forfattere eller Komponisters Værker er uddragne til firkeltigt Brug eller til Skolebrug eller lignende elementær Undervisning;
- c. Aftryk af enkelte tidligere udgivne mindre Digte som Text for musikalske Kompositioner eller paa Koncertprogrammer samt deres Benyttelse som Text ved offentlig Udførelse af musikalske Kompositioner;
- d. Aftryk af enkelte tidligere udgivne mindre Digte og Prosastykker som forklarende Text til kunstneriske Illustrationer, naar disse sidste i overveiende Grad er bestemmende for Værkets Betydning, og mindst 2 Aar er hengaaede efter Udløbet af det Aar, i hvilket Skriftet først udkom.

Den benyttede Kilde skal altid tydelig angives.

§ 15. Som Krænkelse af Forfatterretten ansees heller ikke Aftryk eller Oversættelse i Aviser eller Tidskrifter af enkelte Artikler eller Meddelelser i andre Aviser eller Tidskrifter, medmindre der særlig er taget Forbehold mod Eftertryk.

Ogsaa her skal den benyttede Kilde altid tydelig angives.

§ 16. Af et i Strid med nærværende Lov i eller udenfor Riget trykt eller afstrevet Værk skal alle til Offentliggjørelse bestemte Exemplarer, som her i Riget forefindes, konfiskeres og tilintetgøres.

Hvis kun en Del af Værket er en ulovlig Gjengivelse af en andens Værk, finder Konfiskation og Tilintetgjørelse saavidt muligt kun Sted for denne Dels Vedkommende.

Ligeledes skal alle Blader, Former og lignende udelukkende til ulovlig Eftergjørelse brugelige Materialier konfiskeres og tilintet-

4 Juli. gjøres eller dog bringes i en saadan Form, at Misbrug af disse ikke mere kan finde Sted.

Dog kan den forurettede — eller, hvis flere er krænkede, disse i Forening — fordre sig de konfiskerede Sager udliveredede efter Burdering. Denne Burdering, hvorved Gjenstandene ikke maa ansættes til hoiere Værdi end de til deres Forsærdigelse bevislig medgaaede Udgifter, kan af den forurettede forlanges foretagen, forinden han erklærer, om han fordrer de konfiskerede Sager udliveredede.

Tilsvarende Regler kommer til Anvendelse paa de til Brug ved uretmæssig offentlig Opførelse af dramatiske eller dramatiske-musikalske Værker eller uretmæssig offentlig Udførelse af musikalske Kompositioner bestemte Afskrifter og lignende.

Hvis de i det foregaaende omtalte Handlinger er foretagne i begrundet god Tro, kan de ulovlig estergjorte Exemplarer samt Plader, Former og lignende ikke fordres udliveredede eller tilintetgjorte, hvis Gieren drager Omhu for, at de tages i offentlig Forvaring for ham, indtil Forfatterretten ophører.

§ 17. Den, som forsætlig eller uagtsomt i Strid med nærværende Lov mangfoldiggjør et Værk eller indfører et Værk, der er mangfoldiggjort udenfor Riget i Strid med en ved denne Lov hjemlet Eneret, eller som vidende forhandler, uddeler eller udleier et i Strid med denne Lov her i Riget mangfoldiggjort eller indført Værk, skal, forsaavidt han ikke ved sit Forhold maatte have forskyldt hoiere Straf, bøde fra 100 til 2 000 Kroner, hvilken Bød dog for den, som kun har indført, forhandlet, uddelt eller udleiet et af en anden mangfoldiggjort Værk, kan nedsættes til 20 Kroner.

Derhos skal den skyldige erstatte den eller de forurettede al ved den ulovlige Offentliggjørelse forarsaget Skade. Denne Erstatning skal saa vidt muligt beregnes efter Bogladeprisen for et saa stort Antal Exemplarer af den sidste retmæssige Udgave, som det kan oplyses eller med Rimelighed kan skønnes, at der er afhændet af den ulovlige Gjengivelse, eller, hvis denne Fremgangsmaade er uanvendelig, fordi Værket ikke tidligere har været udgivet, eller af andre Grunde, efter saa vidt muligt tilsvarende Regler.

Den ulovlige Estergjørelse er fuldbyrdet, naar et Exemplar af den uberettigede Gjengivelse foreligger færdigt.

§ 18. Forsætlig eller uagtsom uretmæssig offentlig Opførelse af dramatiske eller dramatiske-musikalske Værker, Oplæsning, Udførelse af musikalske Kompositioner eller Benyttelse af en Text til saadan Udførelse straffes med Bøder fra 20 til 500 Kroner.

Derhos skal den skyldige give den eller de forurettede fuldstændig Erstatning for den Skade, han eller de herved skønnes at have lidt. Denne Erstatning maa i intet Tilfælde fastsættes til mindre end den ved en saadan Opførelse, Oplæsning eller Udførelse indvundne Nettoindtægt, eller hvis den uretmæssige Benyttelse af

Værker kun har udgjort en Del af saadan Opførelse, Oplesning eller Udførelse, til en forholdsvis Del deraf.

§ 19. Den, som i begrundet god Tro har foretaget de i §§ 17 og 18 nævnte Handlinger, er ikke undergivet det i disse Paragrafer hjemlede Ansvar, men skal til den forurettede udrede, hvad han herved skønnes at have indvundet.

§ 20. Den, som forsætlig eller uagtsomt undlader den i §§ 14 og 15 forestrevede Angivelse af Kilden, straffes med Bøder fra 2 til 100 Kr.

Erstatningsansvar og Konfiskation indtræder ikke i dette Tilfælde.

Kap. IV.

Forfatterrettens Ophør.

§ 21. Forfatterretten vedvarer i Forfatterens Levetid og 50 Aar efter Udlobet af det Aar, i hvilket han er død.

Naar et Værk er forfattet af flere, uden at hver enkelt Bidrag fremtræder som et selvstændigt Hele, bliver de 50 Aar at regne fra Udlobet af den længstlevendes Dødsaar. Hvis Værket er offentliggjort, bliver dog herved kun at tage Hensyn til de Forfattere, der er navngivne paa det udgivne Værk eller ved dets offentlige Opførelse eller Udførelse.

§ 22. Anonyme og pseudonyme Værker samt Værker, hvortil videnskabelige Institutioner eller Selskaber i Henhold til § 3 erhverver samme Ret som Forfattere, nyder Beskyttelse mod uberettiget Gjengivelse i 50 Aar fra Udlobet af det Aar, i hvilket de først offentliggjordes.

Dog skal for anonyme og pseudonyme Værker det fulde i § 21 hjemlede Værn indtræde, naar Forfatteren forinden Udlobet af hine 50 Aar navngiver sig selv eller af en dertil berettiget navngives enten paa en ny Udgave eller ved en Erklæring, der bekræftes efter de for Proklamata forestrevede Regler.

Saadan Navngivelse kan efter Forfatterens Død med Retsvirkning kun foretages af den, hvem Retten til at tage Bestemmelse om Værkets første Offentliggørelse i Henhold til § 6, andet Stykke tilkommer, eller hvor ingen saadan findes, af samtlige Arvinger i Forening.

§ 23. Naar de i § 22, første Stykke nævnte Værker udgives i flere Afdelinger, men ved sin indbyrdes Sammenhæng danner et Hele, skal Fristen af 50 Aar regnes fra Udlobet af det Aar, da den sidste Afdeling først blev udgivet, medmindre der mellem Udgivelsen af enkelte Afdelinger er forløbet et Tidsrum af over 3 Aar, i hvilket Fald Fristen for de tidligere udfomne Afdelinger regnes fra Udlobet af det Aar, da den sidste af dem udkom.

§ 24. Offentlig Oplesning eller Fremvisning af et udgivet Værk, der ikke har Karakteren af dramatisk Opførelse, er tilladt,

4. Juli. naar 3 Aar er forløbne efter Udløbet af det Aar, i hvilket Værket først er udkommet.

2det Affnit.

Om Kunstnerretten.

§ 25. En Kunstner har med de af denne Lov følgende Indskrænkninger udelukkende Ret til at afhænde eller paa anden Maade at offentliggjøre Gjengivelser af sit originale Kunstværk eller Dele af dette. Dette gjælder, hvad enten Gjengivelsen forudsætter en mellemkommende kunstnerist Virksomhed eller ster ad rent mekanisk eller kemisk Ve.

Et heller maa nogen uden Kunstnerens Samtykke til nogen Bygning benytte hans originale Bygningstegninger eller de Tegninger, Modeller m. m., som er udført efter dem.

§ 26. Den, som lovlig har gjengivet et originalt Kunstværk i en anden Kunstform, har for denne sin Gjengivelses Vedkommende samme Ret som Frembringeren af et originalt Kunstværk.

§ 27. Er et Kunstværk frembragt ved frit Samarbejde af flere Kunstnere, uden at den enkeltes Bidrag udgjør et selvstændigt Hele, udkræves alle Medarbejderes Samtykke til Offentliggjørelse af Gjengivelser af Værket eller til saadan Benyttelse, som i § 25, andet Stykke omtalt.

Er en Kunstners Ret ved Arv gaaet over til flere i Forening, kræves ligeledes alle Berettigedes Samtykke til saadan Offentliggjørelse eller Benyttelse.

§ 28. Den en Kunstner efter de foregaaende Paragrafer tilkommende Ret kan han helt eller delvis overdrage til andre.

Naar ikke andet er vedtaget, indbefatter en Overdragelse af selve Kunstværket ikke Retten til at offentliggjøre Gjengivelser af dette, men denne Ret tilkommer fremdeles Kunstneren. Ved bestilte Portrætter eller Portrætbuster kan denne Ret dog ikke udøves uden Bestillerens Samtykke.

Overdragelse af Ret til Eftergjørelse af et Kunstværk ved bestemte Midler eller paa en bestemt Maade hjemler ikke Erhververen Ret til Gjengivelse ved andre Midler eller paa anden Maade.

Paa Forlagskontrakter om Mangfoldiggjørelse af et originalt Kunstværk finder Regelen i § 9 tilsvarende Anvendelse.

Er et Kunstværk offentliggjort i et af de i § 3 nævnte Værker, bevarer Kunstneren, hvis ikke andet er vedtaget, Ene retten til at udgive det paa anden Maade.

§ 29. Ved Kunstnerens Død kommer de i § 11 angivne Regler til Anvendelse paa hans Ret.

§ 30. Saalænge en Kunstner ikke ved at udbyde sit Værk til Salg, ved offentlig at udstille det eller paa anden Maade har tilkjendegivet, at han betragter det som fuldført og bestemt til Offentliggjørelse, kan hans Kreditorer ikke i hans levende Live ved

nogen Art af sælles eller særskilt Retsforfølgning erhverve Udgang 4 Juli.
til at bortselge det.

§ 30. Tilfælde af Strid mellem en afdød Kunstners Arvinger og hans Kreditorer eller mellem Arvingerne indbyrdes, om hvilke kunstneriske Efterladenskaber — derunder ogsaa Skitser, Studier o. lign. — der kan bortselges, uden at berettigede Hensyn derved krænktes, kan enhver af Parterne indaank Sagen til Kirkedepartementets Afgjørelse.

Paa Offentliggjørelse af Gjengivelser af en Kunstners Værk finder Reglerne i § 12 tilsvarende Anvendelse.

§ 31. En Gjengivelse eller Benyttelse af en andens Kunstværk bliver ikke lovlig derved, at den udføres i en anden Størrelse eller i andre Materialier end Originalen.

Ei heller bliver den lovlig derved, at den udføres efter en anden Gjengivelse, selv om denne er lovlig frembragt, eller derved, at der foretages Forandringer, Tilfætninger eller Udelabelser, naar ikke herved et væsentligt nyt og selvstændigt Værk er frembragt.

§ 32. Som ulovlig Eftergjørelse ansees det derimod ikke, at Afbildninger af enkelte Kunstværker optages i kritiske og kunsthistoriske Arbejder til Forklaring af Teksten og i Forbindelse med denne. Dog skal vedkommende Kunstners Navn, hvor dette er offentliggjort, altid angives. Forsømmelse heraf medfører Ansvar efter § 20.

§ 33. Paa en i Strid med denne Lov foretagen Benyttelse af et Kunstværk finder Reglerne i §§ 16, 17 og 19 tilsvarende Anvendelse.

§ 34. Den en Kunstner efter de foregaaende Paragrafer tilkommande Eneret til Gjengivelse af sit Kunstværk vedvarer i Kunstnerens Levetid og 50 Aar efter Udlobet af det Aar, i hvilket han er død.

Er et Kunstværk frembragt ved frit Samarbejde af flere Kunstnere, uden at den enkeltes Bidrag udgjør et selvstændigt Hele, bliver de 50 Aar at regne fra Udlobet af den længstlevendes Dødsaar.

3die Afsnit.

Almindelige Bestemmelser.

§ 35. Søgemaal for Overtrædelse af denne Lov kan alene iværksættes af den forurettede.

Ved Værker, som er udgivne anonymt eller pseudonymt, ansees den paa Værket angivne Udgiver eller Forlægger, indtil andet bevises, bemyndiget til ogsaa at varetage Forfatterens Interesser.

§ 36. Søgemaal i Henhold til §§ 17, 18, 19 og 20, jfr. §§ 32 og 33, maa være anlagt inden 1 Aar, efterat Retskrænkelsen er kommen til den forurettedes Kundskab, samt i ethvert Til-

4 Juli. fælde, forsaavidt der er Spørgsmaal om Idømmelse af Straf, inden 2 Aar og iøvrigt inden 3 Aar, efterat den ulovlige Handling har fundet Sted.

Sogsmaal angaaende Konfiskation og Tilintetgjørelse eller Udlevering af ulovlige, til Offentliggjørelse bestemte Gjengivelser eller af udelukkende til ulovlig Eftergjørelse brugelige Materialier kan anlægges, saalænge Exemplarer af saadan Gjengivelse eller saadanne Materialier forefindes i Riget, og den ved saadan Gjengivelse krævede Ret endnu bestaar.

§ 37. Denne Lov kommer til Anvendelse paa alle Bærker af norske Undersaatter samt paa Bærker af fremmede Undersaatter, der er udfomne paa norsk Forlag.

Som norsk ansees et Forlag, naar samtlige ansvarlige Deltagere i Firmaet eller, hvis Forretningen drives af et uansvarligt Selskab, naar samtlige Medlemmer af dettes Bestyrelse har fast Hjem i Norge.

Under Forudsætning af Gjensidighed kan Bestemmelserne i nærværende Lov ved kongelig Anordning helt eller delvis gøres anvendelige paa de af et andet Lands Undersaatter frembragte Bærker, selv om disse ikke er udfomne paa norsk Forlag.

§ 38. Denne Lov, der træder i Kraft 1ste Januar næste Aar, kommer til Anvendelse ogsaa paa de før dens Ikrafttræden frembragte eller offentliggjorte Bærker.

Dog skal enhver før denne Lovs Kundgjørelse paabegyndt Gjengivelse, hvis Offentliggjørelse efter den hidtil gjældende Ret var lovlig, fremdeles kunne afhændes eller paa anden Maade offentliggøres, selv om saadan Offentliggjørelse vilde være forbudt efter denne Lov.

I lige Maade skal det være tilladt fremdeles at benytte Former, Stene, Plader og lignende til Mangfoldiggjørelse bestemte Materialier, som lovlig kunde benyttes efter den hidtil gjældende Ret, naar deres Forfærdigelse bevislig er paabegyndt inden denne Lovs Kundgjørelse.

De Retsforhold, som i Genhold til den hidtil gjældende Ret gyldig er stiftede, berøres ikke af denne Lov.

De ved §§ 11 og 29 foreskrevne Arveregler kommer kun til Anvendelse, naar vedkommende Forfatter, Komponist eller Kunstner er død, efterat denne Lov er traadt i Kraft.

§ 39. De i Genhold til den ældre Lovgivning givne specielle Privilegier og Forbud, som endnu staar ved Magt, bliver fremdeles gjældende. Derimod ophæves fra nærværende Lovs Ikrafttræden Lov af 8de Juli 1876 om Beskyttelse af den saakaldte Skrifteenhedsret og Lov af 12te Mai 1877 om Beskyttelse af kunstnerisk Glendomsret.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage 4 Juli.
og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets
Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 4de Juli 1893.

D e s c a r.

(L. S.)

Ernst Møjsfeldt.

Lehmann.

Høieste Resolution

4 Juli.

af 4de Juli.

I Medhold af Lov om Fredning af Vag og Søørret af 20de Juni 1891 § 23 bestemmes som gjældende indtil videre:

1. At det til Fiske i Verbyelven i Smaalenenes Amt tillades at benytte bundne Redstaber med en Maskevidde af mindst 32 Millimeter mellem Knuderne.
2. At den ugentlige Fredningstid for Fiske i nævnte Elv indskrænkes til Tiden fra Lørdag Aften Kl. 6 til Søndag Aften Kl. 6.

Nærværende Resolution træder i Kraft strax.

Høieste Resolution

4 Juli.

af 4de Juli.

Stadsfæstelse i Medhold af Lov af 18de Juni 1884 § 13 meddeles paa den af Høllen Herredsstyrelse i Møde den 13de Marts 1893 fattede Beslutning om Forhøielse af Afgiften for Udskjænkning af Æl, Vin, Mjød og Cider indtil Kr. 600.

Udgiver: E. R. Bæghmann.

Grøndahl & Søns Bogtrykkeri.